



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1478/2018
24.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Јелене Ћировић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Спк 153/17 од 12.06.2018. године и Спк 153/17-Кв 2231/18 од 19.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Јелене Ћировић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Спк 153/17 од 12.06.2018. године и Спк 153/17-Кв 2231/18 од 19.10.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Спк 153/17 од 12.06.2018. године, одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова од 09.05.2018. године, браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Јелене Ћировић.

Решењем Вишег суда у Београду Спк 153/17-Кв 2231/18 од 19.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Јелене Ћировић од 20.06.2018. године, изјављена против првостепеног решења.

Бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Јелена Ћировић, благовремено је поднела захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 441. став 4. ЗКП, члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 2. тачка 2) у вези члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 262. став 1. и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијана решења преиначи у делу којим је одлучено о жалби браниоца од 20.06.2018. године у смислу жалбених навода и да укине побијано решење у делу којим је одлучено о захтеву за доношење решења о накнади трошкова у кривичном поступку од 20.06.2018. године и предмет врати Вишем суду у Београду на поновно одлучивање или да побијано решење укине у целости и предмет врати Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА је недозвољен.

Бранилац по службеној дужности окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је у образложењу побијаног правноснажног решења наведено да браниоцу припадају трошкови на име награде за састав захтева за накнаду трошкова кривичног поступка од 22.12.2017. године јер наведена радња није предузета у циљу заштите интереса окривљеног којим ставом је повређена одредба члана 441. став 4. ЗКП, с обзиром на то да захтев за накнаду трошкова спада у остале поднеске у кривичном поступку за чији састав адвокату припада 50% накнаде из тар.броја 1, Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Према наводима захтева правноснажним решењем је повређен закон из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, тиме што је суд у образложењу решења ценио и захтев браниоца за доношење решења о накнади трошкова кривичног поступка од 22.06.2018. године иако о истом уопште није одлучено изреком решења. Бранилац у захтеву наводи да је о наведеном захтеву суд требало да одлучи посебним решењем што у конкретном случају није учињено, чиме је повређена одредба члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 262. став 1. и став 2. ЗКП.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавно тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 2. истог члана предвиђено да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а у ставу 3. истог члана је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Сходно цитираним законским одредбама, бранилац окривљеног спада у круг лица овлашћених за подношење захтева за заштиту законитости, али искључиво када се захтев подноси у корист окривљеног, односно у име и за рачун окривљеног.

Како је у конкретном случају бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Јелена Ћировић, захтев за заштиту законитости поднела у погледу сопствених трошкова који је имала као адвокат, тј. како је предметни захтев поднела искључиво у своје име и за свој рачун а не у име и за рачун окривљеног, то се по налажењу овог суда, бранилац по службеној дужности окривљеног не може сматрати лицем овлашћеним за подношење предметног захтева у смислу члана 483. ЗКП, због чега је Врховни касациони суд исти оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записинчар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа –судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић